

[Holdgaard.]

sige, at jeg vover nu ligegodt at paastaa — og jeg tror ikke, jeg dér siger for meget —, at ingen radikal Kvinde eller Mand vil give sin Tilslutning til de Forslag, her foreligger. Det er muligt, at der er radikale Folk, der har talt om Folkeforsikring, det har jeg ogsaa til Tider gjort.

Jeg skal slutte med at sige, at vi vil bekæmpe disse Forslag i den Form, hvori de foreligger her, men vi vil ogsaa, som jeg sagde i Gaar, medvirke til en Ordning, hvorved man kan knytte en frivillig Forsikring som Supplement til den bestaaende Aldersrentelovgivning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hendriksen): Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt fremsætte ret mange Bemærkninger, men jeg vil dog gerne i Anledning af, at den højtærede Minister for et Øjeblik siden henviste til, hvad han tidligere havde sagt, og bad mig læse disse Udtalelser, have Lov til at sige, at ikke alene har jeg med megen Opmærksomhed hørt paa den højtærede Minister — det plejer jeg at gøre, naar jeg er til Stede i Salen —, men jeg har ogsaa senere læst hans Udtalelser igennem, og jeg har ikke deri fundet den fornødne Klarhed. Det er jo heller ikke saa mærkværdigt, at jeg ikke har fundet denne Klarhed; det havde andre, der har talt om dette Spørgsmaal, heller ikke, hverken det ærede Medlem Hr. Holdgaard eller det ærede Medlem Hr. Stauning, idet begge disse ærede Medlemmer tog den højtærede Ministers Udtalelser til Indtægt for deres Standpunkt, noget, den højtærede Minister alligevel ikke synes om. Nej, den højtærede Minister har i Virkeligheden talt godt — og klogt maaske —, men han har ikke taget noget endeligt Standpunkt. Jeg har i alt Fald ikke faaet den fornødne Klarhed, heller ikke gennem de Udtalelser, den højtærede Minister har fremsat i Dag.

Den højtærede Minister sagde, det var en Fiktion, hvis man vilde regne med en meget hurtig Aflastning af Statens og Kommunens Udgifter gennem den her foreslaaede Ordning. Jeg vil heroverfor sige — det har jeg sagt, hver Gang jeg har talt om denne Sag, baade her i Salen og andre Steder —, at vi fra vor Side ikke har ønsket at skjule de faktiske Forhold. Vi har i det hele taget ikke noget at skjule. Vi har ikke ønsket at lægge Skjul paa, at Overgangsaaene vil blive vanskelige og besværlige. Men vi har ment det rigtigt, at vi fik Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet her i Tin-

get, og det har man ogsaa gjort i tre Møder, saa Forslagene er blevet belyst fra alle Sider.

Den højtærede Minister siger endvidere, at det Tal, 75 Millioner, som han for nogle Dage siden nævnte som det Beløb, der vilde indgaa gennem 3 pCts Forsikringen, dog begrænset med 8 000 Kr.s Indtægt som Maksimum, er rigtigt. Men dette Tal er ikke rigtigt, og det, der fragaar alene, jfr. § 36, er saa mange Millioner, at den højtærede Minister ikke kan fastholde sit Standpunkt. Den højtærede Minister ved jo godt, at der til Livsforsikringsselskaberne hvert Aar betales 60 Mill. Kr. i Præmier, og det er hævet over enhver Tvivl, at en ikke uvæsentlig Del af dette Præmiebeløb netop vil aflaste de 75 Millioner. Selv om man ikke kan sige, at Halvdelen eller Fjerdedelen af dette Beløb vil fragaa, er jeg dog overbevist om, at en Femtedel eller en Sjettedel vil fragaa i de 75 Mill. Kr. Og derfra skal saa yderligere trækkes de Beløb, som Statens og Kommunens Funktionærer hvert Aar indbetaler til deres Pensionering.

Jeg synes, det var et mærkeligt Ræsonnement, den højtærede Minister fremsatte med Hensyn til Sparekasseindskuddenes Vækst. Den højtærede Minister siger, at Sparekasseindskuddene er vokset med 168 Mill. Kr. i de sidste 4 Aar, men at det er jo rent galt, for der er ikke taget Hensyn til Renterne; hvis man havde tillagt Renterne, havde der ikke alene ikke været Tale om Vækst, men tværtimod om det modsatte. Saaledes kan man ikke ræsonnere, højtærede Minister. Renterne af Beløb, der er anbragt i Erhvervslivet, er Udbytte, der er bestemt til at bruges, og kun det, der bliver opsparet, skal tillægges, ikke Renterne i al Almindelighed. Hvis man skulde tillægge Renterne for alle Værdier, der findes her i Landet, til Hovedstolen, vilde vi naa op paa svimlende Summer i Løbet af forholdsvis kort Tid. — Det glædede mig meget af den højtærede Ministers sidste Udtalelse at høre, at han paatænker at underkaste de 3 meget omtalte Forslag, han har liggende i sin Skrivebordsskuffe, en ny og omhyggelig Prøvelse. Saa vil disse Forslag, som den højtærede Minister rigtigt bemærkede, jo kunne gaa ind i Drøftelserne i Udvalget, saaledes at vi kan faa at se, hvad det er, han har at foreslaa.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rahbek, ønskede et Forslag fra Ministeren, fordi vort Bilagsforslag — det var jo paa det Punkt, det ærede Medlem satte ind — var uanvendeligt. Jeg vil dertil sige, at dette Forslag har slet ikke været debatteret.